

DOOR
DE

VADER

VAN
MIJN

STEF BOS | A.W. BOS

Niemandland

Waar geen goden zijn heersen spoken

(Novalis)

Wie ik was
Ligt begraven
In wie ik ben
Onder lagen van jaren
Die ik soms
Voorzichtig
Probeer weg te schrapen
Als een archeoloog
Die zoekt
Naar een oorsprong
Van een beschaving
Waarvan de taal
Verloren is gegaan

Soms vind ik iets
Waarvan ik denk
Dat ik het was
Maar door een teveel aan verbeelding
Gekregen van mijn moeder
Zijn mijn herinneringen
Onbetrouwbaar geworden
En kan mijn waarheid
Een masker dragen
Dat ik zelf niet gewaarword

Zo zie ik mezelf soms staan
In beelden
Die ik niet kan achterhalen
Gedoemd om te verdwalen
In een andere tijd
Zoek ik naar een houvast
Door de ogen van mijn vader

In dit huis
Heb ik het licht gezien
En in het donker
's Nachts
Het gekraak gehoord
Van een oude heks
Die over de vliering liep

In dit huis
Heb ik de verte gevonden
Op een kamer op een zolder
Uitzicht over duizend daken
Met daarboven avondrood
Waar je een hemel van kunt maken
Als je ergens in gelooft

In dit huis
Was ik de schepper
Van een veldslag
Voor de poorten van een stad
Gebouwd met de volledige
Oosthoekencyclopedie
En oude planken
Van een konijnenhok

Eenheid van tijd, plaats en handeling
Was nooit mijn sterkste kant
Indianen, kruisridders, cowboys en
Het Afrikakorps van Erwin Rommel
Liepen door elkaar heen
Bombardementen voltrokken zich
Met een zak knikkers

In dit huis
Draaide ik het volume
Van een aftandse platenspeler
Iets te veel open
Naar de zin van mijn vader

Die vervolgens
In de meterkast
De stop er uittrok
Waardoor de climax
Van Stairway to Heaven
Plotseling vertraagde
Eindigend
In een gorgelend geluid
Van een stervende zanger
Die zijn laatste adem uitblies

In dit huis
Begon mijn reis naar binnen
Wereld van verbeelding
Schaduwen op de muur
In de nacht
Dromen waarin ik
In een trein door de wolken
Zag dat de sporen
Opeens ontbraken
En vallend
In een eindeloze diepte
Terechtkwam in een vangnet
Achter in de tuin

In dit huis
Ontdekte ik de tijd
Het monotone getik
Van pendules
En af en toe een koekoek
Die uit een klok
Tevoorschijn kwam

In dit huis
Bestond God nog
Alsof de hemel alleen
Niet genoeg was

Het is duidelijk
Met onze styling waren we niet begaan
Op jonge leeftijd
Onze kleding was geen toonbeeld
Van mode die in zichzelf geloofde
Hoe anders is het nu
Jongens van dezelfde leeftijd als wij toen
Staan bij merkwinkels voor de spiegel
Minutenlang
Naar zichzelf te kijken
Twijfelend
aan een mogelijk nieuwe verpakking

Nee, dat was ons onbekend
Zoals naar de kapper of de tandarts gaan
Niet tot het terrein van de vrije wil behoorden
Je moest en zou en zus en zo
Door je moeder meegesleurd

Liever spelen in een zandafgraving
En denken dat het een woestijn is in Nevada
Waar indianen op de loer liggen
Of diep in het bos
Waar de ridders nog woonden
Voor ze op dvd verschenen
